

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
I ACa 1259/22,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 27 listopada 2024 r.,

w przedmiocie zażalenia M.J. na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 29 marca 2023 r. wydanego w sprawie o sygn. I NSP 26/23,

- 1. odrzuca wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego;**
- 2. odrzuca zażalenie;**
- 3. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 29 marca 2023 r., I NSP 26/23, Sąd Najwyższy odrzucił skargę M. J. (dalej: „skarżący”) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. I ACa 1259/22 (pkt 1) oraz umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych (pkt 2).

Pismem z 12 kwietnia 2023 r. pełnomocnik skarżącego wywiódł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 29 marca 2023 r., sygn. I NSP 26/23, żądając

w nim uchylenia wskazanego orzeczenia oraz zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów zastępstwa prawnego w niniejszym postępowaniu i kosztów skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w przypadku ich poniesienia.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że w zaskarżonym postanowieniu Sąd Najwyższy błędnie uznał, iż istnieje ograniczony katalog postępowań, w jakich możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania. W związku z powyższym doszło do niesłusznego odrzucenia jego skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wniosek o wyłączenie sędziego ma z samej swej istoty charakter zindywidualizowany w ujęciu podmiotowym (postanowienie Sądu Najwyższego z 20 kwietnia 2022 r., I NKRS 12/22), jak i jest skonkretyzowany w znaczeniu przedmiotowym (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 czerwca 2019 r., I NSPO 2/19). Wnioski, które nie spełniają tych wymogów, a więc wnioski abstrakcyjne, są niedopuszczalne. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, wyraźnie wskazano, że wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny i podlega odrzuceniu bez składania przez sędziego oświadczenia, o jakim mowa w art. 52 § 2 k.p.c., przy czym sędzia objęty takim wnioskiem o wyłączenie, może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego ten wniosek.

W niniejszej sprawie wnioskodawca żąda wyłączenia określonej grupy sędziów, którzy z uwagi na pełnienie urzędu w Sądzie Najwyższym, jedynie potencjalnie mogą zostać wyznaczeni do rozpoznania danej sprawy. W związku z tym wniosek ten podlegał odrzuceniu.

Odnosząc się do wywiedzionego zażalenia wskazać należy, że zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725 ze zm., dalej: „u.s.p.p.”),

w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Przedmiotowa sprawa dotyczy postępowania cywilnego, w którym wniesienie zażalenia od postanowienia Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 stycznia 2010 r., II PZ 29/09; z 22 listopada 2010 r., III SO 3/10; z 21 marca 2018 r., V CZ 71/17; 29 lipca 2020 r., IV CSK 132/19). Niezależnie od powyższego, w orzecznictwie przyjmuje się, że na postanowienie dotyczące przewlekłości postępowania zażalenie nie przysługuje (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05; postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 stycznia 2022 r., I NO 71/21; 1 września 2022 r., I NZ 13/22). Postępowanie prowadzone na podstawie przepisów ustawy o skardze na przewlekłość postępowania nie jest bowiem samodzielnym postępowaniem co do istoty sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p. orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na odrzucenie zażalenia, bezprzedmiotowe stało się rozpoznawanie wniosków skarżącego o zwolnienie z kosztów sądowych, co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 355 k.p.c.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.

r.g.

[a.ł.]